

съ доста. Какви съ тия пѣсни? Виждате ли въ тѣхъ нѣщо сърбско?

„Тия пѣсни съ български“ — отговаратъ двама. Да, български пѣсни, Нѣ знаете ли отъ кждѣ съ тия пѣсни? Нека ни каже самичкъ Верковичъ: „Дафина изъ Сереза ми е изказала ове песме, а неке самъ изъ Велеза скупио опетъ одъ едне певачице“,

Виждате ли? тия нѣсни съ отъ Серезъ, а има и отъ Велесъ Виждате ли вашите сѣрби (!) въ Серезъ и Велесъ какви хубави български пѣсни пѣнятъ?

Нека видимъ Брата Миладинови, какво казватъ. Димитрии и Константинъ, и по горѣ спомѣнажме, съ били родомъ отъ селото Струга, тамо съ отрастнали и въ Македония съ учителствували. Покрай своето учителство тѣ съ се занимавали още и да събиратъ етнографиченъ материалъ. Тоя материалъ съ събрали отъ слѣднитѣ страни и мяста: Струмица, Кукушъ, Воденъ, Костуръ, Велесъ, Дебъръ, Прилепъ, Охридъ, Битоля и Струга.

Ния по редъ ще дадемъ образци отъ всичките тия мяста.

а) Отъ *Струга*:

„Кинисаль ми Йоанъ Поповъ,
Да ми о'итъ на Велигденъ
На Велигденъ на ораніе,
И ми пойде до пол-пжти,
И излезе Самовила
Пжтицата му предсretи:“

(№ 1. стр. 1.)

б) Отъ *Струмица*

„Фала Богу за чудо големо,
Дека ке сѣ чудо нагледаме!
Благо делятъ четири ангели,
Благо дѣлятъ више на небеси.
Еденъ бѣше старъ свѣти Иліа,
Други бѣше старъ свѣти Никола,
А трекиотъ бѣше Йованъ“